

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

В.о. ректора ДБТУ

Руслан ТИХОНЧЕНКО

«13» травня 2022 р.

ПРОГРАМА

індивідуальної усної співбесіди з дисциплін

«Українська мова», «Математика», «Історія України»

для здобуття ступеня «Бакалавр» («Магістр» ветеринарного спрямування)
на базі повної загальної середньої освіти

Харків 2022

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Індивідуальна усна співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає очне оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника з одного, двох або трьох предметів (складових), за результатами якої за кожний предмет (складову) виставляються оцінки за шкалою 100-200 (з кроком в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»);

Для проведення індивідуальних усних співбесід на навчання наказом ректора ДБТУ створюються предметні комісії, діяльність яких регламентується Положенням про приймальну комісію вищого навчального закладу, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 15 жовтня 2015 року № 1085 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 4 листопада 2015 року за № 1351/27796.

Індивідуальні усні співбесіди проводяться предметними комісіями за програмами, затвердженими ректором Державного біотехнологічного університету.

Програма індивідуальних усних співбесід складена для вступників, які вступають на навчання до Державного біотехнологічного університету. Програма визначає перелік питань, обсяг, складові та технологію оцінювання знань вступників під час вступу на навчання за ступенем бакалавр (магістр ветеринарного спрямування) .

Мета індивідуальної усної співбесіди полягає в комплексній перевірці знань вступників, отриманих ними в результаті вивчення дисциплін та оцінці відповідності цих знань вимогам до навчання за ступенем «Бакалавр» («Магістр» ветеринарного спрямування) та допуску до проходження конкурсу.

Умови проведення індивідуальної усної співбесіди. Індивідуальна усна співбесіда може проводитись очно та/або дистанційно. У разі проведення в очній формі співбесіди проводяться в підготовленій для проведення іспиту аудиторії. Співбесіда проводиться не менше, ніж двома членами комісії з кожним вступником, згідно з розкладом. Під час співбесіди члени комісії відмічають правильність відповідей в протоколі співбесіди, який по закінченні співбесіди підписується вступником та членами відповідної комісії.

Вступники, які проходять індивідуальні усні співбесіди, допускаються до участі в них за наявності оригіналу документа, що посвідчує особу, оригіналу документа, що підтверджує право вступника на участь в індивідуальній усній співбесіді та екзаменаційного листка з фотокарткою.

Змістовно-методичне забезпечення вступних випробувань здійснюють науково-педагогічні працівники профільних кафедр.

2. УКРАЇНЬСЬКА МОВА

Програму індивідуальної усної співбесіди з української мови 2022 року розроблено з урахуванням чинних програм: Українська мова. 5-9 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. Київ : Освіта, 2013 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 07.06.2017 № 804). Українська мова. 10-11 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання (затверджена наказом МОН від 28.10.2010 № 1021, крім рівня стандарту; рівень стандарту зі змінами, затверджена наказом Міністерства від 14.07.2016 № 826). Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. Київ : Освіта, 2013 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 07.06.2017 № 804). Матеріал програми містить такі розділи: «Фонетика, Графіка», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Орфоепія», «Орфографія», «Пунктуація».

Метою індивідуальної усної співбесіди з української мови є з'ясування рівня теоретичної підготовки, сформованості орфографічних та пунктуаційних умінь і навичок кожного вступника. Зміст тестових завдань з української мови відображає рівень її розвитку, різноманітність синтаксичних конструкцій, лексичну повноту й багатство стилістичних засобів та відповідають нормам сучасної літературної мови. Зміст тестових завдань відповідає вимогам, передбачених програмами з української мови для загальноосвітніх шкіл. Методика підготовки, проведення та перевірки письмового тестового іспиту з української мови відповідає вимогам до виконання та перевірки письмових робіт, визначеним наказом МОН України (№1/9-342 від 18.05.2009 р.). В основу критеріїв оцінювання покладено чинні в загальноосвітній школі норми оцінювання знань, умінь і навичок учнів з української мови.

Змістовно-методичне забезпечення вступних випробувань здійснюють науково-педагогічні працівники кафедри мовної підготовки ДБТУ.

2.1. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Учасники зовнішнього незалежного оцінювання повинні:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища й закономірності;
- групувати і класифікувати вивчені мовні явища;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- установлювати причинно-наслідкові зв'язки мовних явищ;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- оцінювати письмові висловлювання з погляду мовного оформлення й ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань;
- відрізняти випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- використовувати різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови.

2.2. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у–в, і–й.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми. Типи словників.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Особливості творення іменників.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища переходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи). Творення прикметників, перехід прикметників в іменники.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;

- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті – дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного і наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I і II дієвідміни. Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу). Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причини, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів

речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини – неозначеної форми дієслова чи іменної частини).

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація та сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).

Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень міжскладовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Лінгвістика тексту

Складне синтаксичне ціле (ССЦ), його основні ознаки. ССЦ й абзац. Види та засоби

міжфразового зв'язку. Актуальне членування речення: «дане» й «нове».

Стилістика

Стили мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених).

Вимова приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз?];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знаку. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, не, ні з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в кінці речення. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо); адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

2.3.КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань вступників проводиться за прийнятою в університеті під час вступної кампанії 200-бальною шкалою. Мінімальна сума балів, що необхідно набрати для зарахування, складає 100 балів.

Тести містять 25 завдань з української мови.

За виконання кожного завдання з вибором однієї правильної відповіді вступник може отримати 8 балів, неправильної відповіді – 0 балів.

Таким чином, максимальна кількість отриманих балів за правильні відповіді тестових завдань може становити до **200** балів.

Набрана сума балів виставляється в екзаменаційну відомість та екзаменаційний лист вступника.

2.4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авраменко О. М. Українська мова та література : Довідник. Завдання в тестовій формі. Київ : Грамота, 2021. 560 с.
2. Білоусова Н, Терещенко В., Головань Г., Сергєєва Н., Кривопуст Н. Українська мова і література. Комплексна підготовка до ЗНО. Київ : Генеза, 2021. 432 с.
3. Бондаренко М. Ф. Українська мова : посібник-практикум для абітурієнтів. Харків : ХНУРЕ, 2013. 556 с.
4. Коврига Л. П. Зовнішнє тестування з української мови. Вступні іспити до ВНЗ : універсальний довідник. Харків : Белкар-книга, 2017. 312 с.
5. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів : навч. посібник. Київ : Вища школа, 2016. 287 с.
6. Плющ М. Я. Граматика української мови : підручник. Київ : Вища школа, 2019. 286 с.
7. Терещенко В., Головань Г., Сергєєва Н. Кривопуст Н. ЗНО-22. Українська мова. Рівень стандарту. Київ : Генеза, 2021. 256 с.
8. Терещенко В., Сергєєва Н., Головань Г. Українська мова. ЗНО 2022. Комплексна підготовка. + Інтерактивні тести. Київ : Генеза, 2021. 260 с.
9. Український правопис (PDF) (українською). Українська національна комісія з питань правопису. 2019. Архів оригіналу за 17 вересня 2019. URL : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovl-pravo.pdf>

3. Математика

Програма вступного випробування з предмету «Математика» складена на основі програми зовнішнього незалежного оцінювання, затвердженої наказом МОН України від 25.06.2018 року № 695.

Вступник повинен знати і вміти:

- будувати математичні моделі реальних об'єктів, процесів і явищ та досліджувати ці моделі засобами математики;
- виконувати математичні розрахунки (виконувати дії з числами, поданими в різних формах, дії з відсотками, складати та розв'язувати задачі на пропорції, наближені обчислення тощо);
- виконувати перетворення виразів (розуміти значення кожного елемента виразу, знаходити допустимі значення змінних, знаходити числові значення виразів при заданих значеннях змінних тощо);
- будувати й аналізувати графіки найпростіших функціональних залежностей, досліджувати їх властивості;
- розв'язувати рівняння, нерівності та їх системи, розв'язувати текстові задачі за допомогою рівнянь, нерівностей та їх систем;
- знаходити на рисунках геометричні фігури та встановлювати їхні властивості;
- знаходити кількісні характеристики геометричних фігур (довжини, величини кутів, площі, об'єми);
- розв'язувати найпростіші комбінаторні задачі та обчислювати ймовірності випадкових подій;
- аналізувати інформацію, що подана в графічній, табличній, текстовій та інших формах.

3.1. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Програма вступного випробування для зарахування на навчання за ступенем «бакалавр» містить питання за наступними темами:

Назва розділу, теми	
	АЛГЕБРА І ПОЧАТКИ АНАЛІЗУ
	ЧИСЛА І ВИРАЗИ
Дійсні числа (натуральні, цілі, Раціональні, ірраціональні) їх Порівняння та дії з ними. Числові Множини та співвідношення між ними	властивості дій з дійсними числами; правила порівняння дійсних чисел; ознаки подільності натуральних чисел на 2, 3, 5, 9, 10; правила округлення цілих чисел і десяткових дробів; означення кореня n-го степеня та арифметичного кореня n-го степеня; властивості коренів; означення степеня з натуральним, цілим, раціональним показниками, їхні властивості; числові проміжки; модуль дійсного числа та його властивості
Відношення та пропорції. Відсотки. Основні задачі на відсотки	відношення, пропорції; основна властивість пропорції;

	означення відсотка; правила виконання відсоткових розрахунків
Раціональні, ірраціональні, степеневі, Показникові, логарифмічні, тригонометричні вирази та їхні перетворення	означення області допустимих значень змінних виразу зі змінними; означення тотожно рівних виразів тотожного перетворення виразу, тотожності; означення одночлена і многочленна; правила додавання, віднімання і множення одночленів та многочленів; формули скороченого множення; розклад многочлена на множники; означення алгебраїчного дробу; правила виконання дій з алгебраїчними дробами; означення та властивості логарифма, десятковий і натуральний логарифми; основна логарифмічна тотожність; означення синуса, косинуса, тангенса, котангенсу числового аргументу; основна тригонометрична тотожність та наслідки з неї; формули зведення; формули додавання та наслідки .
	РІВНЯННЯ, НЕРІВНОСТІ ТА ЇХ СИСТЕМИ
Лінійні, квадратні, раціональні, ірраціональні Показникові, логарифмічні, тригонометричні Рівняння та нерівності і їх системи. Розв'язування текстових задач.	рівняння з однією змінною, означення кореня (розв'язку) рівняння з однією змінною; нерівність з однією змінною, означення розв'язку нерівності з однією змінною; означення розв'язку системи рівнянь з двома змінними та методами їх розв'язань; рівносильні рівняння, нерівності та їх системи; методи розв'язування раціональних, ірраціональних, показникових, логарифмічних, тригонометричних рівнянь
	ФУНКЦІЇ
Лінійні, квадратні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні функції, їх основні властивості. Числові послідовності.	означення функції, область визначення, область значень функції, графік функції; способи задавання функцій, основні властивості та графіки функцій; означення функції, оберненої до заданої;

	означення арифметичної та геометричної прогресій; формули n-го члена арифметичної та геометричної прогресій; формули суми n перших членів арифметичної та геометричної прогресій;
Похідна функції її геометричний та фізичний зміст. Похідні елементарних функцій. Правила диференціювання.	рівняння дотичної до графіка функції в точці; означення похідної функції в точці; фізичний та геометричний зміст похідної; таблиця похідних елементарних функцій; правила знаходження похідної суми, добутку, частки двох функцій; правило знаходження похідної складної функції
Дослідження функції за допомогою похідної. Побудова графіків функцій.	достатня умова зростання (спадання) функції на проміжку; екстремуми функції; означення найбільшого і найменшого значень функції
Первісна та визначений інтеграл. Застосування визначеного інтеграла до обчислення площ криволінійних трапецій	означення первісної функції, визначеного інтеграла криволінійної трапеції; таблиця первісних функцій правило знаходження первісних; формула Ньютона- Лейбніца
	ЕЛЕМЕНТИ КОМБІНАТОРИКИ, ПОЧАТКИ ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА ЕЛЕМЕНТИ СТАТИСТИКИ
Перестановки (без повторень). Комбінаторні правила суми та добутку. Ймовірність випадкової події. Вибіркові характеристики	означення перестановки (без повторень); комбінаторні правила суми та добутку; класичне означення ймовірності події; означення вибірових характеристик рядів даних (вибірка, мода, медіана, середнє значення); графічна, таблична, текстова та інші форми подання статистичної інформації
	ГЕОМЕТРІЯ
	ПЛАНІМЕТРІЯ
Найпростіші геометричні фігури на площині та їх властивості	поняття точки і прямої, променя, відрізка, ламаної кута; аксіоми геометрії; суміжні та вертикальні кути, бісектриса кута; властивості суміжних та вертикальних кутів; властивість бісектриси кута; паралельні та перпендикулярні прямі;

	перпендикуляр та похила, серединний перпендикуляр, відстань від точки до прямої; ознаки паралельності прямих; теорема Фалеса.
Коло, круг	коло, круг та їх елементи центральні, вписані кути та їх властивості; властивості двох хорд, що перетинаються; дотичні до кола та її властивості
Трикутники	види трикутників та їх основні властивості; ознаки рівності трикутників; медіана, бісектриса, висота трикутника та їх властивості; теорема про суму кутів трикутників; нерівність трикутника; середня лінія трикутника та її властивості; коло описане навколо трикутника, коло вписане в трикутник; теорема Піфагора, пропорційні відрізки прямокутного трикутника; співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника; теорема синусів; теорема косинусів
Чотирикутник	чотирикутник та його елементи; паралелограм та його властивості; ознаки паралелограма; прямокутник, ромб, квадрат, трапеція та їх властивості; середня лінія трапеції та її властивість; вписані в коло та описані навколо кола чотирикутники;
Многокутники	многокутник та його елементи, опуклий многокутник; периметр многокутника; сума кутів опуклого многокутника; ; правильний многокутник та його властивості; - вписані в коло та описані навколо кола многокутники
Геометричні величини та їх вимірювання	довжина відрізка, кола та його дуги; величина кута, вимірювання кутів; периметр многокутника; формули для обчислення площі трикутника, паралелограма, ромба,

	квадрата, трапеції, правильного многокутника, круга, кругового сектора
Координати та вектори на площині	прямокутна система координат на площині, координати точок; формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; рівняння прямої та кола; поняття вектора, довжина вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора; додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; розклад вектора за двома не колінеарними векторами; скалярний добуток векторів та його властивості; формула для знаходження кута між векторами; умови колінеарності та перпендикулярності векторів
Геометричні перетворення	основні види та зміст геометричних перетворень на площині; ознаки подібності трикутників; відношення площ подібних фігур
	СТЕРЕОМЕТРІЯ
Прямі та площини у просторі	аксіоми і теореми стереометрії; взаємне розміщення прямих у просторі, прямої і площини у просторі, площин у просторі; ознаки паралельності прямих, прямої і площини, площин; паралельне проектування; ознаки перпендикулярності прямої і площини, двох площин; проекція похилої на площину, ортогональна проекція; пряма та обернена теореми про три перпендикуляра; відстань від точки до площини, від точки до прямої, від прямої до паралельної їй площини, між паралельними прямими, між паралельними площинами, між мимобіжними прямими; ознака мимобіжності прямих; кут між прямим, прямою та площиною, площинами.

Многогранники, тіла і поверхні обертання	двогранний кут, лінійний кут двогранного кута; многогранники та їх елементи, основні види многогранників: призма, паралелепіпед, піраміда, зрізана піраміда; тіла і поверхні обертання та їх елементи, основні види тіл і поверхонь обертання: куля, сфера, циліндр, конус, зрізаний конус; перерізи многогранників та тіл обертання площиною; комбінації геометричних тіл; формули для обчислення площ поверхонь, об'ємів многогранників і тіл обертання
Координати та вектори у просторі	прямокутна система координат у просторі, координати точки; формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; поняття вектора, довжина вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора; додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; скалярний добуток векторів та його властивості; формула для знаходження кута між векторами;

3.2. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Результати екзаменів для вступників, які вступають на основі повної загальної середньої освіти оцінюють за шкалою від 100 до 200 балів.

Загальні вимоги (рекомендації) до виконання завдань:

розв'язання має бути математично грамотним і повним;

методи розв'язання, форми його запису й форми запису відповіді можуть бути різними; якщо завдання можна розв'язати кількома способами, то достатньо навести розв'язання лише одним способом;

за розв'язання завдання, у якому обґрунтовано отриману правильну відповідь, виставляють максимальну кількість балів;

під час виконання завдання можна використовувати без доведення й посилань будь-які математичні факти та твердження, які містяться в підручниках і навчальних посібниках, що входять до переліку підручників, рекомендованих (допущених) Міністерством освіти і науки України.

Завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю з алгебри оцінюють за критеріями, як викладено в таблиці 1.

Таблиця 1.

Зміст оцінювання	бали
Отримано правильну відповідь. Обґрунтовано всі ключові моменти розв'язування	30
Наведено логічно правильну послідовність розв'язування. Деякі з ключових моментів розв'язування обґрунтовано недостатньо / Можливі 1–2 негрубі помилки або описки в обчисленнях, перетвореннях, що не впливають на правильність подальшого розв'язування / Отримана відповідь може бути неправильною	20
Наведено логічно правильну послідовність розв'язування. Деякі з ключових моментів обґрунтовано недостатньо або не обґрунтовано. Можливі 1–2 помилки в обчисленнях або перетвореннях, що впливають на правильність подальшого розв'язування. Отримана відповідь може бути неправильною або неповною (розв'язано правильно лише частину завдання)	5
У правильній послідовності розв'язування пропущено деякі його етапи. Ключові моменти розв'язування не обґрунтовано. Отримана відповідь неправильна або завдання розв'язано не повністю	5
Вступник не приступив до розв'язування завдання, або його записи не відповідають зазначеним вище критеріям	0

Завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю з геометрії оцінюють за критеріями, як викладено в таблиці 2.

Таблиця 2.

Зміст оцінювання	бали
Отримано правильну відповідь. Обґрунтовано всі ключові моменти розв'язування та зазначено всі необхідні для доведення теореми, аксіоми тощо. Наведено рисунок, який відповідає розв'язанню завдання	30
Наведено логічно правильну послідовність розв'язування. Деякі з ключових моментів розв'язування обґрунтовано недостатньо / Рисунка немає / Можливі 1–2 негрубі помилки або описки в обчисленнях, перетвореннях, що не впливають на правильність подальшого розв'язування / Отримана відповідь може бути неправильною	20
Наведено логічно правильну послідовність розв'язування. Деякі з ключових моментів обґрунтовано недостатньо або не обґрунтовано. Рисунка немає / Можливі 1–2 помилки в обчисленнях або перетвореннях, що впливають на правильність подальшого розв'язування. Отримана відповідь може бути неправильною або неповною (розв'язано правильно лише частину завдання)	5
У правильній послідовності розв'язування пропущені деякі його етапи. Ключові моменти розв'язування не обґрунтовано. Отримана відповідь неправильна або завдання розв'язано не повністю	5
Вступник не приступив до розв'язування завдання, або його записи не відповідають зазначеним вище критеріям	0

3.3. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Алгебра і початки аналізу 10-11 кл. за ред. А. М. Колмогорова. – К.: Рад. школа, 1992.
2. Бевз Г.П. Алгебра і початки аналізу: Підручник для 10-11 класу загальноосвіт. навч. закл. - К.: Освіта, 2005.
3. Бевз Г.П. та інші. Геометрія: Підручник для 10 - 11 кл. загальноосвіт. навч. закладів. - К.: Вежа, 2004.
4. Бурда М.І. Математика, 10-11 кл. - К.: Освіта, 2005. Геометрія: підр. для 10 кл. заг. навч. закл.: профіл. рівень /Г.П.Бевз, В.Г.Бевз, Н.Г.Владімірова, М.В.Владіміров/.-К.: Генеза, 2010.
5. Збірник завдань для державної підсумкової атестації з математики. За ред. О.С.Істер, О.І.Глобін, І.Є.Панкратова, 11 кл. - К.: Центр навчально-методичної літератури, 2012.
6. Кравчук В. Алгебра і початки аналізу: підручник для учнів 10 класу загальноосвіт. навч. закладів. Академічний рівень.- Тернопіль: Підручники і посібники, 2010.
7. Мерзляк А.Г., Номіровський Д.А., Полонський В.Б., Якір М.С. Алгебра і початки аналізу: підруч. для 10 кл. загальноосвіт., навч. закладів: академ. рівень.- Х.: Гімназія, 2011.
8. Погорєлов О.В. Геометрія: Планіметрія: Підруч. для 10-11 кл. загальноосвіт. навч. закл.- К.: Школяр, 2004, Освіта, 2001.
9. Тадеєв В.О. Геометрія (підручник). 10,11 кл. - Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2003.
10. Шкіль М.І., Слєпкань З.І., Дубинчук О.С. Алгебра і початки аналізу (підручник), 10 кл. - К.: Зодіак - ЕКО, 2003.
11. Шкіль М.І., Слєпкань З.І., Дубинчук О.С. Алгебра і початки аналізу (підручник), 11 кл. - К.: Зодіак - ЕКО, 2003.

4. ІСТОРИЯ УКРАЇНИ

ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

До здачі вступних випробувань допускаються вступники, які отримали повну середню освіту.

Вступник повинен знати:

- термінологію, що стосується основних понять з історії України;
- основні періоди історії України та їх характеристику;
- події та явища, які мали місце в історії України;
- історичні постаті та характеристику їх діяльності;
- пояснювати наслідки та значення різних історичних подій та явищ;
- встановлювати та групувати дати відповідно до історичних подій, явищ, процесів, співвідносити дати та історичні події.

Вступник повинен вміти:

- вільно володіти термінологією з історії України;
- характеризувати історичні події;
- давати оцінку історичним постатям;
- аналізувати події, знаходити зв'язок між різними історичними явищами;
- характеризувати суспільне, соціально-економічне, політичне, громадське та культурне життя українського народу за різних історичних часів.

4.1. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

Програма індивідуальної усної співбесіди з історії України для зарахування на навчання за ступенем «бакалавр» («магістр» ветеринарного спрямування) містить основні питання за наступними темами:

1. Стародавня історія України.
2. Київська Русь та Галицько-Волинське князівство.
3. Руські удільні князівства в складі іноземних держав XIV-XV ст.
4. Українські землі в складі Речі Посполитої XVI ст.
5. Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст.
6. Козацька Україна наприкінці XVII ст.
7. Українські землі в XVIII -XIX ст.
8. Українські землі у складі Російської імперії в XIX ст. - на початку XX ст.
9. Українські землі у складі Австро-Угорської імперії в XIX ст. - на початку XX ст.
10. Україна в роки Першої світової війни.
11. Українська революція та боротьба за державність 1917-1921 рр.
12. Утвердження більшовицького тоталітарного режиму в Україні.
13. Україна в роки Другої світової війни.
14. Україна в умовах деєсталінізації та загострення кризи радянської системи.
15. Відновлення незалежності України. Розвиток України як незалежної держави.

4.2. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Результати індивідуальної усної співбесіди для вступників, які вступають на основі повної загальної середньої освіти оцінюють за шкалою «рекомендований» або «нерекомендований» та проставляється оцінка від 100 до 200 балів.

вступника, відбувається на підставі наступних критеріїв:

1. Правильність відповіді;
2. Ступінь усвідомлення програмного матеріалу;
3. Вміння користуватись засвоєним матеріалом.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Воронянський О. В. Історія України: Навчальний посібник. – Х., 2005.
2. Бойко О. В. Історія України: Навчальний посібник. – К., 2005.
3. Воронянський О. В., Москальов Б. Г., Бондар Н. О. Історія України: Навчально-методичний комплекс. – Х., 2010.
4. Левицька Н. М. Історія України: історія і сучасність: Навчальний посібник. – К., 2013.
5. Україна: політична історія. XX - початок XXI століття [Текст] / В. Баран [та ін.] ; ред. В. А. Смолій, Ю. А. Левенець ; Нац. акад. наук України, Ін-т історії України, Ін-т політ. і етнонац. дослідж. ім. І. Ф. Кураса. - К. : Парламентське видавництво, 2007. - 1028 с.

5. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Індивідуальна усна співбесіда може проводитись очно та/або дистанційно. Для проведення очного вступної співбесіди формуються окремі групи вступників в порядку надходження (реєстрації) документів. Список допущених до індивідуальної усної співбесіди ухвалюється рішенням приймальної комісії, про що складається відповідний протокол.

Індивідуальна усна співбесіда проводиться у строки передбачені Правилами прийому до ДБТУ.

Користуватися під час складання індивідуальної усної співбесіди друкованими або електронними інформаційними засобами забороняється.

Результати випробування оцінюються за шкалою від 100 до 200 балів за правилами, вказаними в розділі «Критерії оцінювання вступних випробувань» і відмічаються у «аркуші співбесіди». Рівень знань вступника за результатами індивідуальної усної співбесіди заноситься також до екзаменаційної відомості і підтверджується підписами членів комісії. Відомість оформляється одночасно з аркушем співбесіди і передається до приймальної комісії.

Програму розробили:
розділ «Українська мова» - професор кафедри мовної підготовки С.М. Руденко;
розділ «Математика» - доцент кафедри фізики та вищої математики Д.А. Левкін;
розділ «Історія України» - доцент кафедри ЮНЕСКО та соціального захисту
Н.О. Бондар